

Τ' Αρμέν' η γιος

χορευτικό

Τ' Αρμέν' η γιος πινεύτηκι
μπρουστά σ' έναν αφέ(νε)ντη.
Ν αφέντη μ' γω, ματούδια μ' παρδαλά,
αφέντη μ' γω τη θάλασσα.

- Ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα,
πιζός, πιζός θα την πιρά(να)σου.
-Κι αν τη πιρά-, ματούδια μ' παρδαλά,
κι αν την πιράσης τη θάλασσα.

Κι αν την πιράσης τη θάλασσα,
γαμπρό, γαμπρό, θα να σι κά(να)νου.
Γαμπρό στη θυ-, ματούδια μ' παρδαλά,
γαμπρό στη θυγατέρα μου.

Γαμπρό στη θυγατέρα μου,
σ' αυτήν, σ' αυτήν την ανιψιά(να) μου.
Κάμνου τα χέ-, ματούδια μ' παρδαλά,
κάμνου τα χέρια μου κουπιά.

Κάμνου τα χέρια μου κουπιά,
τις πλά-, τις πλάτις μου καρά(να)βια.
Κι τα ξανθά, ματούδια μ' παρδαλά,
κι τα ξανθά σου τα μαλλιά.

Κι τα ξανθά σου τα μαλλιά,
κάμνου, κάμνου караβουσκοί(νι)ναι.
Κι τότε πέ-, ματούδια μ' παρδαλά,
κι τότε πέρα πέρασα.

Κι τότε πέρα πέρασα
πέρα, πέρα για να πιρά(να)σου.

Θάλασσα πι-, ματούδια μ' παρδαλά,
θάλασσα πικρουθάλασσα.

Θάλασσα πικρουθάλασσα,
κι πι-, κι πικρουκυματού(νου)σα.
Πόσις βουλιές, ματούδια μ' παρδαλά,
πόσις βουλιές σι πέρασα.

Πόσις βουλιές σι πέρασα,
μι γέ-, μι γέλια μι τραγού(νου)δια.
Κι τώρα για, ματούδια μ' παρδαλά,
κι τώρα για του στοίχημα.

Κι τώρα για του στοίχημα,
βουλιέ-, βουλιέσι να μη χά(να)σης.
Κι τότε πέ-, ματούδια μ' παρδαλά,
κι τότε πέρα πέρασα.

Κι τότε πέρα πέρασα,
μι γέ-, γέλια μι τραγού(νου)δια.

Σημ. Τραγουδιέται με πολύ κέφι, έχει πολύ ζωηρό ρυθμό και συνοδεύει ειδικό χορό. Εδώ γράφτηκαν όλες οι συλλαβές που λέγονται στο τραγούδι, για να διευκολύνονται όσοι θέλουν να το τραγουδούν.

Η Κουντουχαμαϊδούδα

Χορευτικό

Ιφές κόρη μου διάβηνα,
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σ',
ερ απού του μαχαλά σου,
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

Κι άκουσα που σιμάλουναν,
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σ',
ερ αντρός κι η πιθιρά σου,
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

Κι αν σι μαλώνουν πως πιρνιώ,
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σ',
ερ πες μι να μην πιράσου,
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

-Διάβινι ξένι μ' διάβινι,
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σ',
ερ πως είν' του μάθημά σου,
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

Πως είσ' αγάπη μ' πως πιρνάς;
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σ',
ερ του πως πιριλαβαίνεις
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

Άλλουτι στρώνου κι δειπνώ
Κουντουχαμαϊδούδα μ', γεια σ' Λιμουνιά σου,
ερ άλλουτι πέφτου κι έτσι,
γεια σ' γιαρένισά μου γεια σου.

Ένας κουντός κι αμάν, αμάν.

Ένας κουντός κι αμάν, αμάν,
ένας κουντός κουντούτσικος,
πόχ' όμουρφη γυναίκα,
μουρή κουντή ρουμιά μου,
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
πόχ' όμουρφη γυναίκα.

Παίρν' ου κουντός κι αμάν, αμάν,
παίρν' ου κουντός την όμουρφη,
πάει να την πουλήσει,
μουρή κουντή ρουμιά μου,
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
πάει να την πουλήσει.

Στου δρόμου να κι αμάν, αμάν,
στου δρόμου να που πήγιναν,
στου δρόμου που διαβαίνουν,
μουρή κουντή ρουμιά μου
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους.
Στου δρόμου που διαβαίνουν
Τρεις λαλητά κι αμάν, αμάν,
τρεις λαλητάδισ έβαλαν
τρεις λαλητάδισ βάνουν,
μουρή κουντή ρουμιά μου,
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
τρεις λαλητάδισ βάνουν.

-Πόσου κοντέ μ' κι αμάν, αμάν,
πόσου κουντέ μ' τις όμουρφισ;
πόσου τις μαυρουμάτις;
μουρή κουντή ρουμιά μου,
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
Πόσου τις μαυρουμάτις.

Ουδέ για χι-, κι αμάν, αμάν,
ουδέ για χίλια την πουλώ,
ουδέ για δυο χιλιάδισ,
μουρή κουντή ρουμιά μου,
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
ουδέ για δυο χιλιάδισ.

Μόνου για κό-, κι αμάν, αμάν,
μόνου για κόρης φίλημα,
για κόρης μαύρα μάτια,
μουρή κουντή ρουμιά μου
μουρ' άδικου πόχει ου καημένους,
για κόρης μαύρα μάτια.

Σημ. Το τραγούδι έχει πολύ ζωηρό ρυθμό και συνοδεύει ειδικό αποκριάτικο χορό. Εδώ γράφτηκαν όλες οι συλλαβές που λέγονται όταν τραγουδιέται.

Σημαίν' ου Θιος

Χορευτικό

Σημαίν' ου Θιος, σημαίν' η γη, σημαίνουν τα ουράνια,
σημαίνει κι η Αγιά Σουφιά, μι δικασουχτώ καμπάνις.
Μάνα στουλίξει τουν ιγιό κι η αδερφή τουν ζώνει,
κι η Τρίτη η μικρότερη πουλύ τουν αρματώνει.
Σαν κίνησαν και πα' η ναν, στη ακκλησιά να πάνι,
μα σαν τους είδ' η ακκλησιά, τα κираμίδια ρίχνει.
Κι η μάνα του τουν έλιγι κι η μάνα του τουν λέει.
-Γιε μου του τι κακό 'καμιν, κι δε μας στέρχουν τα' Άγια;
-Μάνα ιγιώ 'λιγα να μην του πω, να μην του μαρτυρήσου,
μα τώρα που μι ρώτιξιν θα σι του μουλουγήσου:
Ούλνοι φιλούσαν του σταυρό, σταυρό κι ιβαγγέλιου,
κι γω πήγα κι φίλησα, ματούδια 'γρυπνισμένα.

Σημ. Το τραγούδι αυτό τραγουδιέται ως εξής:

Οι πρώτες τέσσερεις συλλαβές κάθε στίχου λέγονται τρεις φορές. Το δεύτερο ημιστίχιο, κάθε στίχου λέγεται δυο φορές. Την πρώτη φορά μετά το ημιστίχιο λέγεται η φράση «μα την Πανα'ιά», και τη δεύτερη μετά απ' αυτό λέγεται «δε σ' αρνιούμι πλια». Π.χ.

Σημαίν' ου Θιος, Σημαίν' ου Θιος, Σημαίν' ου Θιος, σημαίν' η γη,
σημαίνουν τα ουράνια, μα την Παναΐά,
σημαίνουν τα ουράνια, δε σ' αρνιούμι πλια.

Σημαίνει κι, σημαίνει κι, σημαίνει κι η Αγιά Σουφιά,
μι δικαουχτώ καμπάνις, μα την Παναΐά,
μι δικαουχτώ καμπάνις, δε σ' αρνιούμι πλια.

Μάρου μου

Μάρου μου στουν κήπου σου κι στου περιβόλι σου,
φύτιψα βασιλικό κι δεν πήγα να τουν δχιω,
φύτρουσι δε φύτρουσι, κλώνιασι δεν κλώνιασι,
δεν πρασινουφύλλιασι κι κιτρινουγύλλιασι.

Κουκώνα Λιμουριά

Χορευτικό

Άιντε του σανταλέ-, κουκώνα Λιμουριά
άιντε του σανταλέ-, μαλλένιου σου βρακί,
ερ του λύνεις κι του δένεις,
κι του νέους τους ζουρλαίνεις.

Άιντε του 'δαν παπά-, παπάδισ κι έφριξαν,
άιντε του 'δαν παπά-, παπάδισ κι έφριξαν,
ερ καλόγηροι και σκιάχκαν,
κι απ' την ικκλησιά πιτάχ'καν.

Σημ. Το τραγούδι αυτό τραγουδιέται μόνον από άνδρες.

Απόψι τα μισάνυχτα

Χορευτικό

Απόψι τα μισάνυχτα κι τα βαριά σκουτίδια,
ήρτ' η αγάπη μ' κι έκατσι, στου στρώμα που κοιμούμι.
Στου στρώμα κι στου πάπλουμα κι στου ψιλό σιντόνι.
Ξυπνώ βαριά κι την θουρώ κι βαριαναστινάζου.
-Μαρία κι Μαρία μου, Μαρία μ' τι γυρεύ'ς ιδώ,
τώρα ν' αυτήν την ώρα;
Μήνα ν μάνα σ' μάλουσι μήνα ν κύρης σ' σι διώχνει;
Ουδέ μάνα μ' μι μάλουσι, ουδέ κύρις μ' μι διώχνει,
μον' ήρτα για να κρένουμι, για να κρυφουμιλούμι.
Άιντε καλέ μ' να φύγουμι, άιντε καλέ μ' να πάμι,
να μη μας νιώσ' η χειτουνια κι οι κακοί χειτόνοι,
κι πα' κι πουν τη μάνα μου κι πουν την αδερφή μου.

Πάλι συννέφιασ' ου ουρανόσ

Χορευτικό

Πάλι συννέφιασ' ου ουρανόσ, πάλι να βρέξει θέλει,
ρίχνει χαλάζι πιτρουτό, ρίχνει να μι σκουτώσει.
-Κι αν μι σκουτώσ' τουν ουρφανό, κι αν μι σκουτώσ' τουν ξένου,
μάννα δεν έχου να μι κλαίει, 'διρφή να μι λυπάτι,
μόν' έχου τρεις χειτόνισσις κι τρεις χειτουνουπούλις.
Η μια κερνάει γλυκό κρασί, κι η γι' άλλη αφράτου μήλου,
κι η Τρίτη η μικρότιρη τουν διν' ένα λουλούδι.
-Σήκου ξένη μ' να φας να πιεις, να μυριστείς να γιάννου.
Ιδώ τουν ξένουν δεν τουν κλαιν κι δεν τουν παραχώνουν,
γιατ' είν' του χώμα ακριβό, κι η γης αγουρασμένη,
κάθι π'θαμή κι ένα φλουρί κι δυο κι τρεις χιλιάδισ.

Τουν φύλλουν ικαλίβουναν

Τουν φύλλου ν ικαλίβουναν, τουν φύλλου ν ικαλίβουναν,
στη μέση στου παζάρι, τζιάνουμ στυλιδιώτισσα,
στη μέση στου παζάρι, μ' έκανις κι αρρώστησα.

Ιννιά νουμάτ' τουν τσάκουναν, ιννιά νουμάτ' τουν τσάκουναν,
κι έξ' τουν καλιβώναν, τζιάνουμ στυλιδιώτισσα,
κι έξ' τουν καλιβώναν, μ' έκανις κι αρρώστησα.

Σαν έδουσι κι τσίνησι, σαν έδουσι κι τσίνησι,
ταράχ'κι του παζάρι, τζιάνουμ στυλιδιώτισσα,
ταράχ'κι του παζάρι, μ' έκανις κι αρρώστησα.

Τουν πόντικα ιφόρτουναν, τουν πόντικα ιφόρτουναν,
τρία σακκιά ρουβύθια, τζιάνουμ στυλιδιώτισσα,
τρία σακκιά ρουβύθια, μ' έκανις κι αρρώστησα.

Κι η πόρτα δεν τουν χώρισι, κι η πόρτα δεν τουν χώρισι,
κι μπήκ' απού την τρύπα, τζιάνουμ στυλιδιώτισσα,
κι μπήκ' απού την τρύπα, μ' έκανις κι αρρώστησα.

Σημ. Το τραγουδούν και το χορεύουν οι γέροι κυρίως γύρω στις
αποκριάτικες φωτιές που ανάβουν. Ο ρυθμός του είναι κατάλληλος
για τους γέρους.

Ου Γιώργης ου Κασσαντρινός

Χορευτικό

Ου Γιώργης ου Κασσαντρινός,
απ' την Κασσάντρα αρμινίζει,
κι στ' Θάσου πήγι κι άραξι.

Σαν τουν είδαν οι Θασιώτ'σις,
οι όμουρφις οι κουπιλιώτ'σις:
-Γιώργη μου δεν παντρεύισι
κι δε αραβουνιάζισι;
-Του πως μι λέτ' να παντριφτώ,
πόχ' αδιδφό μικρότιρου
κι κείνουν τουν ιπάντριψαν,
κι μένα μ' απάράτησαν.

Η πεθερά μου

Γνωρίζετε την πεθερά μου έστω και από μακριά,
το τι τραβάει η συμφορά μου, απ' αυτή τη διαβολογριά;

Ρ ε φ ρ έ ν

Και την ώρα που νομίζω, πως δε θα ξαναφανεί,
συμφορά μου την αντικρίζω την πεθερά μου ζωντανή

Να 'χεις γυναίκα αγαπημένη, λουλούδι μέσα στο σπίτι σου
και σαν κουνούπι να σε μπαίνει, η πεθερά στη μύτη σου.

Ρ ε φ ρ έ ν

Και την ώρα που νομίζω.....

Την κάνω εκατό κομμάτια αν τη χάσω ένα πρωί,
και σβάρδα σβούρδα στην κοιλιά μου κι την εβγάζω ζωντανή.

Ρ ε φ ρ έ ν

Και την ώρα που νομίζω.....

Μέσα στο τρένο την εβάζω τάχα να πάμε εξοχή,
και κάμνω πως θα έμπω μέσα και την αφήνω μοναχή.

Ρ ε φ ρ έ ν

Και την ώρα που νομίζω.....

Σπάζει το τρένο σε μια πέτρα, ανάβ' η μηχανή φωτιά.

Ξεσφενδονίζεται δυο μέτρα κάτω σε μια ρεματιά.

Σημ. Ανήκει στους νεώτερους χρόνους.